

Pregled razstav v jubilejnem letu 2018/19

V jubilejnem letu praznovanj 25-letnice ponovnega delovanja Zavoda sv. Stanislava, ko sta bila ustanovljena Jegličev dijaški dom in Škofijska klasična gimnazija, ter 10-letnice Osnovne šole Alojzija Šuštarja, smo se spomnili tudi 25-letnice ustanovitve Galerije Staneta Kregarja. Hvaležni smo tedanjemu direktorju dr. Borutu Koširju, ki je imel ob obnovitvenih načrtih Zavoda sv. Stanislava, kot je sam zapisal, »predrzo misel«, da bi umetniška dela Staneta Kregarja, dijaka in profesorja predvojne Škofijske klasične gimnazije, dobila svoje mesto v galerijski zbirki prenovljene zavodske stavbe. Na podlagi nadvse velikodušnega darila Kregarjevih dedičev, sester Marije in Cilke ter brata Ivana, je bila tako oblikovana stalna zbirka slikarskih del Staneta Kregarja, ki je dobila galerijske prostore v osrednjem delu zavoda.

Hommage Stanetu Kregarju

Stane Kregar je s svojim obsežnim in kakovostnim slikarskim opusom odločilno zaznamoval povojno sakralno slikarstvo na Slovenskem. Ob pripravi na praznovanje 25-letnice Galerije Staneta Kregarja smo se zato odločili, da ob slovenskem kulturnem prazniku postavimo v Kregarjevem in Meršolovem atriju na ogled razstavo sodobnih slikarjev sakralne umetnosti z naslovom *Hommage Stanetu Kregarju*. Kustos razstave je bil dr. Andrej Doblehar, ki je odličen poznavalec Kregarjeve umetnosti. Dr. Doblehar že več let z veliko zavzetostjo in predanostjo sodeluje z našo galerijo, pred petimi leti pa je tudi preuredil postavitev v stalni zbirki Kregarjevih del ter pripravil predstavitevna besedila.

K sodelovanju na razstavi smo povabili najvidnejše likovne umetnike, ki so s svojim delom za slovenske cerkve začeli v osemdesetih letih preteklega stoletja in ustvarjajo še danes, nekateri pa so se tej generaciji pridružili pozneje. S tem so nadaljevalci tradicije Kregarjeve sakralne umetnosti, do katere imajo prav vsi poseben odnos. Nekateri med njimi so prav za to priložnost naslikali delo v spomin Stanetu Kregarju, svojevrsten umetniški razmislek ob Kregarjevi sakralni umetnosti in svoj osebni avtorski *hommage* njegovemu delu. Ob razstavi smo izdali katalog, v katerem smo predstavili ustanovitev Galerije Staneta Kregarja in Kregarjev slikarski opus v stalni zbirki ter orisali pregled sodobnega sakralnega slikarstva na Slovenskem in predstavili sodelujoče slikarje, ki so za katalog razstave prispevali tudi spominski zapis o Stanetu Kregarju.

S svojimi slikarskimi deli s sakralno motiviko in spominskim zapisom so se na razstavi in v zborniku *Hommage Stanetu Kregarju* predstavili: **Jože Bartolj, Lojze Čemažar, Marta Jakopič Kunaver, Andrej Jemec, Mira Ličen Krmpotič, Matej Metlikovič, Valentin Oman, Tomaž Izidor Perko, p. Marko Ivan Rupnik** in **Jošt Snoj**. Ob aktivnih ustvarjalcih smo se v katalogu spomnili tudi že pokojnih umetnikov Janeza Bernika, Franceta Goršeta, Staneta Jarma, Leona Koporca in Veselke Šorli Puc.

Ob odprtju razstave 6. februarja 2019 (prav na dan 25-letnice odprtja Galerije Staneta Kregarja) smo pripravili **spominski večer**, na katerem sta v pogovoru z dr. Andrejem Dobleharjem sodelovala akademika prof. dr. Milček Komelj in prof. dr. Jožef Muhovič. Bogat kulturni večer so z izjemnim glasbenim programom oblikovali Dekliški zbor sv. Stanislava Škofijske klasične gimnazije pod vodstvom Helene Fojkar Zupančič in ob klavirski spremljavi Primoža Bratine ter mlada pianista zavodske glasbene šole Neža Sušnik in Leonard Kolonič iz razreda prof. Mateje Valič Presetnik.

Upamo in želimo, da bosta jubilejna razstava in katalog vsak na svoj način pripomogla k ponovnemu odkrivanju bogastva likovne umetnosti in spodbudila k ustvarjalnosti otroke in mlade, ki se vzgajajo in šolajo v različnih enotah Zavoda sv. Stanislava.

Pri pripravi razstavnega programa ob 25-letnici ponovne ustanovitve Zavoda sv. Stanislava smo želeli poleg spominske razstave *Hommage Stanetu Kregarju* ob 25-letnici Galerije Staneta Kregarja naglasiti tudi jubileje nekaterih zavodskih enot: 10-letnico osnovne šole Alojzija Šuštarja ter 25-letnici Jegličevega dijaškega doma Škofijske klasične gimnazije. Jubilejno leto so tako oblikovale predvsem likovne razstave naših učencev, dijakov in alumnov.

10 let Osnovne šole Alojzija Šuštarja

Ob začetku novega šolskega leta in ob 10-letnici Osnovne šole Alojzija Šuštarja so se v Kregarjevem atriju s svojo živahno ustvarjalnostjo predstavili naši osnovnošolci. Učiteljica likovne umetnosti Marija Blaži je zbrala slikarska dela raznolikih motivov in slikarskih tehnik, ki so jih v preteklih letih ustvarili osnovnošolci. Poleg slik in risb so bili razstavljeni tudi kipi iz različnih materialov ter večnamenske pručke, izdelki devetošolcev, ki so se preizkusili v industrijskem oblikovanju. Seveda je to samo droben izbor ustvarjalnosti mladih likovnih nadobudnežev, majhna paleta slikarskih del, ki so v okviru rednega pouka, na likovnem krožku ali na likovni koloniji nastala tako na razredni kot predmetni stopnji.

Na odprtju je o razstavljenih delih in pomenu likovnega ustvarjanja spregovorila učiteljica Marija Blaži, ki navdušuje učence za likovno ustvarjalnostjo tako s svojim pedagoškim žarom kot tudi z lastnim slikarskim delom. Prisluhnili smo tudi doživetim recitaciji devetošolca Matevža Demšarja in odličnim glasbenim nastopom, ki so jih pripravili osnovnošolci: pianistka Neža Sušnik in Trio Liberta, v katerem muzicirajo Klara, Patricija in Tobija Avšič. Razstavo je odprla ravnateljica dr. Marina Rugelj.

25 let Jegličevega dijaškega doma

Razstava akvarelov

Ob vstopu v praznovanje 25-letnice Jegličevega dijaškega doma smo v aprilu 2018 postavili na ogled obsežno razstavo akvarelov vzgojitelja Roka Pogačarja, med katerimi so bile prisotne predvsem krajine, vedute in podobe s krščanskimi motivi. Razstava je pokazala, da bi veljalo tudi v prihodnje predstaviti likovno ustvarjalnost dijaškega doma in tako so dijaki ob že tradicionalnem koncertu Jegličevega dijaškega doma Primula v atriju pred zavodsko cerkvijo pod mentorstvom vzgojitelja Roka Pogačarja, mentorja likovne kolonije, postavili razstavo akvarelov in dodali nekaj pletenih izdelkov, ki so nastali v delavnicah »štrikarij« pod mentorstvom vzgojiteljice Nežke Čadež. Dijakinja Klara Vovk je s svojim ciklom akvarelov sodelovala tudi na likovnem natečaju ob 150-letnici tabora v Vižmarjah in osvojila prvo nagrado.

Postavitev skulpture p. Janeza Hollensteina

Kartuzija Pleterje je ob postavitvi razstave p. Janeza Hollensteina *Odmev tišine (Vzpenjanje – Vstajenje – Razsvetljenje)* septembra 2017 v Kregarjevem atriju Zavodu sv. Stanislava poklonila kovano skulpturo *Vzpenjanje*, ki smo jo v začetku šolskega leta postavili v atrij ob Jegličevem dijaškem domu. Kip stoji na kamnitem podstavku, ki je eden od nekdanjih kamnitih gradnikov pleterske kartuzije in ki je ostal po požigu leta 1943. Delček bogate duhovne in kulturne samostanske dediščine bo tako tudi v zavodu odmeval odrešenijsko sporočilo, ki ga p. Hollenstein tako vztrajno upodablja v kovanih skulpturah, in povezoval obe ustanovi.

25 let Škofijske klasične gimnazije

Moj svet brez besede

Uvod v likovno praznovanje gimnazijskega jubileja je zaznamovala razstava **Anamarije Bukovec**, alumne Škofijske klasične gimnazije, s ciklom devetnajstih ilustracij v grafitni tehniki, ki skupaj tvorijo avtorsko slikanico brez besedila z naslovom *Stara hiša*. Nastala je kot produkt avtoričinega likovnega iskanja in odkrivanja slikarske identitete, in sicer na podlagi ideje o slikanici, ki v svojo vsebino ne vabi z besedami, ampak zgolj z ilustracijami. Dejala je, da je v času nastajanja slikanice na najbolj osebni izkustveni ravni spoznavala in raziskovala izrazne zmožnosti grafita: »Leto dni sem v roki vsak dan držala grafitni svinčnik, ki me je vodil v spoznavanje narave in lepote, predvsem pa mi je predstavil pogled na širino izraznih zmožnosti, ki jih kot enostavni likovni pripomoček ponuja. Tehnika, ki sem jo čedalje bolj posvajala, mi je omogočila svobodnejše odkrivanje svojega lastnega risarskega izraza; potrpežljivost, ki jo je terjala od mene, je obrodila sadove predvsem v obliki sposobnosti uporabe monokromnosti grafita v prid slikovitosti, pestrosti in dramatičnosti končnega izdelka. /.../ Z razstavo vam podarjam zbirko posvojenih utrinkov s svojega na novo odstrtega neba in toplino svežega začetka – to občutje naj bo skrivnostno povabilo v *moj svet brez besed*.«

Kjer preteklost sreča prihodnost

Ob Dnevih evropske kulturne dediščine (DEKD), ki so bili zasnovani pod geslom »Naša dediščina – kjer preteklost sreča prihodnost«, smo v zavodu sodelovali z razstavo z naslovom *Zaklad v lončenih posodah*. V Meršolovem atriju smo razstavili posamezna slikarska dela iz zbirk, ki jih hranimo v zavodu (Staneta Kregarja, Marijana Tršarja, Bare Remec, Irine Rahovsky Kralj), in dela naših nekdanjih ter sedanjih dijakov. Z izbranimi likovnimi deli uveljavljenih likovnih ustvarjalcev, ki so pomembno zaznamovali slovensko slikarstvo, smo želeli spomniti, dediči kakšne bogate kulturne dediščine smo, ter vse, ki delamo, živimo in se šolamo v zavodu, spodbuditi k premisleku o aktualni temi DEKD. Na razstavo smo vključili tudi dela dijakov 4. letnika Škofijske klasične gimnazije, ki so v različnih tehnikah in likovnih izrazih upodobili svoj razmislek ob naslovni misli razstave. Dodali smo tudi prazno slikarsko stojalo, s čimer smo želeli pokazati, da razstava pravzaprav ni zaključena, hkrati pa smo s tem skušali spodbuditi vse obiskovalce, da tudi oni sami upodobijo ali ubesedijo svoj pogled oz. razmislek

ob geslu DEKD ali ob naslovni misli razstave, ki jo je v pesniški obliki zaokrožila pesem Gorazda Kocijančiča *Idem II*.

»V vsak svoj projekt se vsaj malo zatreskam«

V okviru praznovanj ob godu zavetnika Zavoda sv. Stanislava in ob 25-letnici ponovnega delovanja Škofijske klasične gimnazije smo v Kregarjevem atriju na ogled postavili razstavo oblikovalke mag. **Nine Malovrh**, alumne Škofijske klasične gimnazije, ki kot mentorica delavnic grafičnega oblikovanja že več let navdušuje naše dijake za tovrstno ustvarjalnost. Nina Malovrh je industrijska oblikovalka, ki najbolj uživa, ko običajnim predmetom riše neobičajne zgodbe in upa na srečne konce. V svoji karieri je med drugim sodelovala tudi z aktualnim ameriškim predsednikom, kar pa je ni odvrnilo od iskanja rešitev »po zdravi pameti«. Z zrnom soli se loteva oblikovanja blagovnih znamk in izdelkov široke potrošnje. Pogumnim idejam pomaga, da ugledajo luč sveta in zadovoljne kupce, za kar je med drugim prejela priznanja Bienala industrijskega oblikovanja ter Društva oblikovalcev Slovenije, pred kratkim pa tudi priznanje za inovacijo Gospodarske zbornice Slovenije. Verjame v preproste rešitve, ki v vsakdan prinašajo več veselja, ne pa dodatne krame. Zase pravi, da se v vsak svoj projekt vsaj malo zatreska, zato je tako tudi naslovila svojo razstavo. O spominih na gimnazijo pa je zapisala: »Iz časov Škofijske klasične gimnazije sem kot popotnico odnesla občutek, kako so stvari lahko preproste in prav zabavne, če se jih lotiš z vnemo in zaupanjem, da bo vse kul. Šola mi je omogočila in me spodbujala, da sem poleg tistih 'obveznih' ur v razredu lahko uresničila še marsikatero kreativno idejo in raziskovala mnogo širše od okvirov učne snovi. Danes vem, da je pestrost izkušenj in spoznanj še najboljši vir vseh novih navdihov.«

Animi motus

Dunja Sinyavskaya, dijakinja 3. č Škofijske klasične gimnazije, se je po uspešni predstavitvi svojih del v tehniki oglja in svinčnika v okviru projektne naloge v 2. letniku odločila, da se predstavi še s serijo portretov v tehniki pastela. Za razstavo v Meršolovem atriju je izbrala naslov *Animi motus*, na ogled pa je postavila portrete, ki jih je naslikala v letih 2018 in 2019. Dunja že od leta 2013 obiskuje Likovni atelje, kjer pod mentorstvom akademskih slikark Sladjane Mitrović in Nuše Lapajne ustvarja v različnih tehnikah, zanimata pa jo predvsem človeška figura in portret. V procesu slikarskega ustvarjanja poskuša skozi telo in obraz modela spoznati in upodobiti karakter in notranji svet upodobljenca. Dunja je v lanskem šolskem letu uspešno razstavljala tudi v Medijski hiši Delo v Ljubljani in v Apolonijevi palači v Piranu.

Prstni odtisi

Hvaležni smo, da smo lahko v okviru praznovanj ob 25-letnici Galerije Staneta Kregarja postavili na ogled razstavo *Prstni odtisi* akademskega slikarja **Jožefa Muhoviča**, ki je bil nekaj let tudi mentor Likovne šole na Škofijski klasični gimnaziji. Naslov razstave *Prstni odtisi* je akademik dr. Milček Komelj ponazoril z mislijo, da »tako kot se Božji Stvarnik razkriva v čudežih življenja, se razkriva v svojih delih tudi Jožef Muhovič – kot umetnik voljno orodje v nevidnih rokah, hkrati pa živ človek s svobodno voljo, ustvarjalec in torej človeški stvarnik, čigar ustvarjalna dela so prstni odtisi njegovega duha.«

Dr. Jožef Muhovič je na Univerzi v Ljubljani študiral slikarstvo, umetniško grafiko, likovno teorijo in filozofijo. V letih 1993–1996 je v okviru postdoktorske štipendije fundacije Alexandra von Humboldta deloval kot raziskovalec na Inštitutu za filozofijo Univerze Otto-von-Guericke v Magdeburgu in na Inštitutu za filozofijo Svobodne univerze v Berlinu. Zaposlen je kot redni profesor za likovno teorijo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani, leta 2017 je bil izvoljen za izrednega člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Ukvarja se s slikarstvom, umetniško grafiko, likovno teorijo in estetiko, svojo umetniško ustvarjalnost pa je predstavil na številnih samostojnih (in skupinskih) razstavah doma in v tujini, njegova dela se nahajajo v različnih umetniških zbirkah doma in po svetu.

V poglavljenem nagovoru na odprtju razstave je akademik dr. Milček Komelj izpostavil tudi simbolno vlogo Muhovičevih del *Prstni odtisi* v Zavodu sv. Stanislava, v prostorih, ki so živa priča zgodovinske veličine in tragike in v katerih odzvanja odmev vsega, kar se je kdajkoli oglašalo na njegovih hodnikih in v učilnicah; in dodal, da »dobivajo na novo pomenljiv zven še posebej v bližini galerijske zbirke Staneta Kregarja, umetnika, ki se je prav tako spraševal o razmišljanjih Antigone in antičnih spoznanjih ter dilemah in usodi sveta in človeka v njem, kot se danes Jožef Muhovič, ki si prav tako skuša priti o vsem na jasno, ob tem, ko se zaveda izhodiščne nejasnosti vsega. V tem prizadevanju, razvidnem iz njegove celotne poglobljene življenjske dejavnosti, je hkrati najbolj neposreden in skrivnosten v svojem monumentalnem slikarstvu (monumentalno ne glede na pogosto velikanski format), kajti slikanju se inventivno prepušča z vso ustvarjalno zbranostjo kot pravcati likovni svečenik, ki z mogočnimi liki in lapidarno odmerjenimi gestami prostrana platna in ponjave vedno na novo posveča le emanaciji svojega likovnega pogleda, v katerega žarišču je v zgodovini sveta zatemnjen človek, izročeni upanju na večnost in neskončnost.«

Pregled dijaške ustvarjalnosti

V mesecu maju že tradicionalno predstavimo bero umetniških dejavnosti na Škofijski klasični gimnaziji, ko postavimo razstavo dijakov, ki so ustvarjali v **Likovni šoli** pod mentorstvom akad. slikarke mag. Nike Zupančič in v **Delavnicah grafičnega oblikovanja** pod vodstvom mag. Nine Malovrh, ter predstavimo literarno glasilo **Domače vaje**, ki ga uredijo dijaki pod mentorstvom prof. Mateje Gomboc.

Razstavo v Kregarjevem atriju je odprl ravnatelj Škofijske klasične gimnazije Simon Feštanj. Ob odprtju smo v kulturnem programu prisluhnili dijaški literarni in glasbeni ustvarjalnosti, o nadobudnih dijaških ustvarjalcih in njihovih dosežkih pa so spregovorile tudi vse tri mentorice.

Ostala likovna srečevanja

Odsev tišine

V sodelovanju s KD Zgovorna tišina smo v adventnem in božičnem času v Kregarjevem atriju postavili razstavo glinenih jasličnih figur *Odsev tišine* p. **Wolfganga** iz Pleterij, ki jo je zasnoval in z vso zavzetostjo ter predanostjo postavil g. Zvone Pelko. O tradiciji postavitve jaslic na Slovenskem in o delu p. Wolfganga je spregovoril umetnostni zgodovinar dr. Andrej Doblehar, odprl pa jo je mag. Anton Česen, direktor Zavoda sv. Stanislava. Glasbeni program ob odprtju so z izjemno doživeto interpretacijo gregorijanskega koral iz adventne in božične liturgije

oblikovali učenci solo petja in vokalne tehnike iz razreda prof. Barbare Tišler iz Glasbene šole v Zavodu sv. Stanislava.

Razstava ni ponazarjala klasične jaslične postavitve, kot jo lahko doživimo v cerkvenih prostorih, ampak je postavitve omogočala bližnje srečanje in duhovno doživetje posamezne skulpture. Iskreno smo hvaležni vsem, ki so omogočili, da smo si jaslične figure lahko sposodili iz dvanajstih župnij in zasebnih zbirk, zato se ob tej priložnosti še enkrat zahvaljujemo za prijazno naklonjenost in izkazano zaupanje.

Domovina p. Wolfganga Koglerja (1913–1993), predvsem njegov rojstni kraj Steiermark, je središče jasličarske umetnosti in duhovnosti. Vseskozi je dihal in živel v jasličarskem okolju in s tem negoval otroško uboštvo v svojem srcu. Kot kartuzijan je dobil vse možnosti za razvoj svojega izrednega talenta, ki ga je združeval s samotarskim poklicem in življenjem v celici. Skrivnosti učlovečenja, od rojstva do križa, so bile središče njegove duhovnosti, ki se je »materializirala« v izdelovanju glinenih jaslic in križev. Geslo »Moli in delaj« se je z njim združilo in v njem počlovečilo.

Meniške vrednote imajo občečloveški pomen. Kartuzijani jih že stoletja skrbno varujejo pred popačenjem, pred fantazijskimi dodatki za komercializacijo božičnega praznovanja. Samo svetopisemska beseda ima v kartuziji svoj pomen v liturgiji, petju psalmov in celotnem menihovem ustvarjanju kot odrešenjsko delo zveličanega človeka. S to kartuzijansko držo je brat Wolfgang po evangeljski besedi upodabljal osebe iz odrešenjske zgodbe Kristusovega rojstva in upamo, da se je odrešenjsko božično sporočilo, ki ga je pokojni p. Wolfgang s tako zgovorno in hkrati poduhovljeno potezo v molitvenem premišljevanju vgnedel v jaslične figure, dotaknilo marsikaterega obiskovalca razstave.

Utrinki s poti

Andreja Kastelec, tajnica glasbene šole, je v začetku novega koledarskega leta v Meršolovem atriju postavila na ogled oljne slike krajin in serijo arhitekturnih risb. S študijsko risbo se je prvič srečala pri študiju na Fakulteti za arhitekturo (pod mentorstvom prof. Janeza Suhadolca in prof. Sergeja Pavlina); pri urah prostoročnega risanja in skiciranja na študijski ekskurziji po Italiji je odkrila svoj talent in veselje do risanja. Kasneje je ob slikarki Marji Jenko spoznala slikanje z oljnimi barvami in se navdušila nad tehniko, ki ji nudi širok razpon izraznih možnosti in likovnega raziskovanja. Pri olju jo navdušuje možnost plastičnega modeliranja, voluminoznega oblikovanja in postopnega nalaganja barvnih plasti. Intenzivne barve, neskončne možnosti niansiranja in vnašanje svetlobe jo najbolj navdihujejo pri motivih krajine; na platnu so tako predstavljene predvsem ujete podobe njenih prostih trenutkov v naravi, razstavo pa je nasloвила *Utrinki s poti*. Svojim pejzažem in arhitekturnim skicirkam je dodala študijske risbe pokojnega očeta Ljuba Kastelca v različnih risarskih tehnikah, ki so nastale v času njegovega gimnazijskega šolanja pod mentorstvom odličnih likovnih pedagogov in uveljavljenih akademskih slikarjev Gojmirja Antona Kosa in Franceta Kralja, ki sta v njem prepoznala likovni talent ter mu predlagala, da bi šel študirat na likovno akademijo; navduševala pa ga je tudi tehnika, zato se je odločil za elektrotehniško fakulteto.

Razstava živalskih podob

Kiparka **Urška Heller** in fotograf **Dušan Jež** sta svoja dela že večkrat postavila v zanimiv likovni dialog, tokrat z razstavo živalskih podob: Urška Heller je razstavila glinene skulpture iz cikla *Sove, simbol modrosti*, fotograf Dušan Jež pa cikel fotografij *Srečanja z živalmi* v črno-beli in barvni tehniki.

Urška Heller se že vrsto let posveča eni najstarejših tehnik, modeliranju v glini, njeno glavno vsebinsko izhodišče pa je figuralika. Je kiparka umirjenih in subtilnih oblik; domišljen postopek zmodeliranih, nato pa do kraja zglajenih in vseh nadržbnosti očiščenih kipov ji omogoča doseči želen likovni učinek. Javnosti se je velikokrat predstavila na samostojnih in skupinskih razstavah, njena dela (v bronu in glini) pa krasijo prostore nekaterih javnih ustanov, verskih stavb in gospodarskih družb.

Fotograf Dušan Jež je v osemdesetih letih vodil Foto skupino Moste, nato je bil poklicni umetniški in politehnični fotograf. Njegova fotografska mentorja sta bila Tihomir Pinter in Joco Žnidaršič, v starih fotografskih tehnikah pa se je izpopolnjeval pri brazilskem fotografu Luizu Monforteju. Bil je med najbolj objavljanimi fotografi v Sobotni prilogi Dela, prejel je dve nagradi svetovnih fotografskih natečajev UNESCO in dve nagradi korporacije Nikon. Njegovi znani fotografski cikli so: *Ljubljanski grafiti*, *Idrijska rudarska dediščina*, *Partizanska bolnišnica Franja*, *Po poteh Don Kihota*, *Ljubljana–Amsterdam* in *Slovenske elektrarne*.

Želva in skodelice brez kave

Ob zaključku Cankarjevega leta smo v Meršolovem atriju postavili razstavo keramike *Želva in skodelice brez kave* članov oddelka za keramiko z Univerze za tretje življenjsko obdobje Ljubljana in Univerze za tretje življenjsko obdobje Lipa Domžale, ki ustvarjajo pod mentorstvom **Lučke Šičarov**. Ob pogledu na keramične »skodelice brez kave« in ob duhovitih zgodbicah različnih čajnikov, ki se (nekateri že desetletje) zavzeto izobražujejo pri gospe Šičarov, najprej verjetno pomislimo na znano Cankarjevo črtico, a tokrat je bilo njegovo delo nadgrajeno in prevedeno v likovno govorico. Izvrstno poznavanje gline kot materiala ustvarjalcem omogoča interpretacijo na zelo oseben, pripoveden način, ki tako opazovalca popelje v domišljjski svet neslutnih razsežnosti.

Podnebje, 360° pogled

Vsako leto v zavodu gostimo kakšno dokumentarno razstavo, s katero želimo predstaviti določeno sodobno družbeno problematiko oz. tematiko. Lansko leto smo v gimnaziji postavili razstavo o podnebnih spremembah, ki so jo pripravili Francosko veleposlaništvo v Sloveniji, Francoski inštitut v Sloveniji in gospodarska javna ustanova Univescience.

V zadnjih 200 letih, še posebno pa po letu 1970, se je v ozračju povečala količina toplogrednih plinov in posledično dvignila temperatura, kar se kaže v vremenskih ekstremih in katastrofalnih dogodkih (poplave, suše, požari, tornadi, vetrolomi, izjemno visoke plime ...). Razstava je predstavila različne poti reševanja podnebne problematike in nas spodbujala k razmisleku, kaj lahko sami storimo za dosego skupnih prizadevanj pri odnosu do našega planeta.

Cankar, ne jezi se

Na gimnaziji smo na ogled postavili zanimivo razstavo pisav in družabnih iger, ki so jih ob Cankarjevem letu zasnovali študenti Katedre za informacijsko in grafično tehnologijo (NTF UL) z naslovom *Cankar, ne jezi se*. Pod mentorstvom prof. dr. Urške Stankovič Elesini, doc. dr. Urške Vrabč Brodnjak in doc. dr. Janija Toroša so študenti igre zasnovali, izdelali prototipe, jih preskušali ter na podlagi mnenj ustrezno dopolnjevali do končnih izdelkov. Igre so opremili z zanimivimi ilustracijami, natančnimi navodili, embalažo ter mnoge med njimi tudi z zanimivimi, kreativno oblikovanimi elementi kot npr. 3D tiskanimi ali kar ročno izdelanimi

figuricami, igralnimi polji itd. Namizne igre pod imeni *Ivanc kviz*, *Ivanova avantura*, *Beg po Ljubljani*, *Cankarija*, *Mati*, *kufe*, *Knjižni molj*, *IziDor* itd. se razlikujejo glede na kreativne domislice študentov, nekatere so bolj, druge manj zahtevne. Na odprtju razstave smo govorili o procesu nastajanja iger, naši osnovnošolci pa so nekaj iger tudi odigrali.

150 let tabora v Vižmarjah in Šentviški dnevi

Letos je minilo 150 let od največjega tabora na Slovenskem: 17. maja 1869 je bil v Vižmarjah vseslovenski tabor, ki je bil tudi najbolj množično obiskan tabor, saj se je na njem zbralo 30.000 Slovencev, ki so izrekli svoje želje in zahteve po zedinjeni Sloveniji, rabi slovenskega jezika in ekonomskih pravicah. V okviru praznovanj ob tej obletnici je naš zavod v sodelovanju z Gimnazijo Šentvid in četrtno skupnostjo pripravil **fotografski in likovni natečaj** za osnovnošolce in srednješolce, ki se šolajo v četrtni skupnosti Šentvid. Natečaj je bil namenjen spodbujanju ustvarjalnosti med mladimi, predstavitvi njihovih likovnih in fotografskih dosežkov ter ozaveščanju o pomenu taborskih gibanj in krepitvi domovinske zavesti. Ob tej priložnosti smo v Meršolovem atriju v juniju tudi gostili **razstavo *Moj kraj nekoč in danes***, ki so jo pripravili otroci Vrtca Šentvid s svojimi vzgojiteljicami. Že tradicionalno pa smo razstavni prostor ponudili tudi za predstavitev slikarskih del ob Šentviških dnevih – letos so se predstavili **učenci Sovretove likovne šole**.

Verjamemo, da razstavna dejavnost v Galeriji Staneta Kregarja omogoča ustvarjalen prostor za različna kulturna sodelovanja in srečevanja ne le med enotami znotraj našega zavoda, temveč tudi z drugimi ustanovami – v želji, da skupaj soustvarjamo bogato kulturno dogajanje, ki bo v navdih našim otrokom in mladim.

Bernarda Stenovec